

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Άριθμός 43

ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΑ' ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ

02-11-2025

*«ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος ὁ ἀγαπῶν δικαιοσύνην»
(Ἡσαΐου 61, 8).*

Ὁ Κύριος, ἀγαπητοί ἀδελφοί, διὰ στόματος τοῦ Προφήτου Ἡσαΐου, ἀναφωνεῖ: «Ἐγὼ ἀγαπῶ τὴν δικαιοσύνη καὶ μισῶ τίς ἄδικες ἀρπαγές». Ἡ «Σοφία Σολομώντος» ὁμολογεῖ! «Ἡ δικαιοσύνη παραμένει ἀθάνατη (1,15). Ὁ Δαβίδ ὁ μελωδὸς μέλπει στοὺς Ψαλμούς του: «Κύριε, ὅλες οἱ ἐντολές σου εἶναι δίκαιες» (118,179)· «ἰδοὺ ἐπεθύμησα τίς ἐντολές σου· βοήθησέ με νὰ ζήσω μέσα στή δικαιοσύνη σου» (118,40)· «ὁ Κύριος θά κρίνει τὴν οἰκουμένη μέ δικαιοσύνη» (97,9).

Στό σημερινό Ἀποστολικό ἀνάγνωσμα ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἀνησυχῶντας γιὰ τὴν πορεία τοῦ κηρύγματος στὴν περιοχή τῆς Γαλατείας (σημερινή Ἄγκυρα), ἀλλὰ καὶ γιὰ τὸ καταστρεπτικὸ ἔργο τῶν ἰουδαϊζόντων χριστιανῶν, ἐπισημαίνει πῶς ἡ δικαίωση τῶν ἀνθρώπων δέν προῆλθε ἀπὸ τὰ μωσαϊκὰ ἔθιμα, ἀλλὰ «ἐκ πίστεως Χριστοῦ» (Γαλ. 2,16). Ὁ θεῖος Ἀπόστολος τονίζει ὅτι ὅποιος ξαναγυρίζει πίσω στὶς Ἰουδαϊκὲς διατάξεις ἀθετεῖ τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ. Ἡ ἐφαρμογὴ τους δέν ἦταν κατόρθωμα τῆς τέλει δικαιοσύνης, παρατηρεῖ ὁ ἱερός Θεοδώρητος.

Ἄς δοῦμε τί σημαίνει δικαιοσύνη καὶ δικαίωση. Ἐνας ἀρχαῖος ἐκκλησιαστικὸς συγγραφέας λέγει πῶς «δικαιοσύνη ἐστὶν ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ». Ἡ δικαιοσύνη εἶναι ἐνέργεια τοῦ Θεοῦ γιὰ νὰ καταστρέψει τὸ κακό, νὰ καταλύσει τὴν ἀδικία. Ὁ Χριστὸς ἐνσαρκώθηκε, ἔπαθε καὶ ἀναστήθηκε γιὰ τὴν δικαίωση τῶν ἀνθρώπων, βγάζοντας τοὺς νεκροὺς ἀπὸ τὸν Ἄδη. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος σημειώνει: «παρεδόθη διὰ τὰ παραπτώματα ἡμῶν καὶ ἠγέρθη διὰ τὴν δικαίωσιν ἡμῶν» (Ρωμ. 4,25). Ἐδῶ ἡ λέξη δικαίωση σημαίνει καὶ ταυτίζεται μέ τὴ ζωοποίηση. Ὅχι μόνον ὁ ἴδιος ζωοποιήθηκε, ἀλλὰ καὶ στοὺς ἀνθρώπους χάρισε τὴ ζωὴ, ἀναστήθηκε «εἰς δικαίωσιν ζωῆς» (Ρωμ. 5,18). Ὁ Χριστὸς μᾶς χάρισε

τήν ἀληθινή ζωή. Κανένα καλό ἔργο καί καμιά διάταξη τοῦ μωσαϊκοῦ νόμου δέν μπορεῖ νά ζωοποιήσῃ τόν ἄνθρωπο. Μόνο ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ τόν κάνει ζωντανό μέλος τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ. Μέ τά Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας ὁ Κύριος μᾶς προσφέρει τή θεία δικαιοσύνη καί τή θεία ζωή Του. «Τήν ἑαυτοῦ δικαιοσύνην καί τήν ζωήν ἐν ταῖς ἡμετέραις ἀνατέλλει ψυχαῖς» τονίζει ὁ ἱερός Καβάσιλας. Ἡ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ ἀγάπη καί ἡ φιλανθρωπία του γιά τό ἀνθρώπινο γένος. Ἡ δικαιοσύνη, πού πήγασε ἀπό τόν Σταυρό, ἔφερε στόν ἄνθρωπο τήν ἀγαλλίαση καί τή δυνατότητα ἀπόκτησης τοῦ Ἁγιασμοῦ του. Ἡ ἀνθρώπινη δικαιοσύνη χρησιμοποιεῖ τό σωφρονιστικό σύστημα καί ἐπιδιώκει νά καταστήσῃ τόν ἄνθρωπο χρηστό. Ἡ θεία δικαιοσύνη ἐκδηλώνεται μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ πού ἀγιάζει καί δοξάζει τόν ἄνθρωπο. Αὐτή ἡ χάρη μπορεῖ νά μεταβάλλῃ τόν ἄνθρωπο πού συμπεριφερόταν σάν λύκος σέ ἀρνί ἄκακο, τόν ληστή σέ ἐλεήμονα, τόν πόρνο σέ ὅσιο. Ἔτσι ἐκδηλώνεται ἡ εὐσπλαχνία τοῦ Θεοῦ πού ἐνεργεῖ μέ δικαιοσύνη γιά νά καταστήσῃ τόν ἄνθρωπο δίκαιο χωρίς ἀντάλλαγμα.

Οἱ Ἅγιοι καί θεοφώτιστοι Πατέρες μας θά μᾶς βοηθήσουν σχετικῶς:

Ὁ ἱερός Χρυσόστομος λέγει: Δικαιοσύνη ὑπάρχει ἐκεῖ ὅπου ἀκολουθοῦνται καί πράττονται οἱ ἐντολές τοῦ Θεοῦ. Ἡ δικαιοσύνη εἶναι κάτι τό θαυμαστό καί καθιστᾷ τόν ἄνθρωπο ἰκανό νά στέκεται κοντά στό Θεό, κάνοντάς τον ἰσόθεο. Δικαιοσύνη εἶναι ἡ σύναξη καί ἐνότητα ὅλων τῶν καλῶν καί ἀγαθῶν.

Ὁ ἱερός Θεοδώρητος ὀνομάζει δικαιοσύνη τήν ὀρθή ἡγεμονία τῆς ψυχῆς καί τήν κυριαρχία της ἐπί τῶν παθῶν. Ἡ ἐναρμόνιση τῶν συναισθημάτων μέ τή λογική ἀποτελεῖ τό κριτήριο γιά τήν ἀπόκτηση τῆς δικαιοσύνης.

Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος Νύσσης ἐπισημαίνει: Ἡ δικαιοσύνη εἶναι ὁ κανόνας τῆς εὐθύτητας. Νά εἰσηγεῖται κάθε τι τό ἄμεμπτο καί στά λόγια καί στά ἔργα, νά τακτοποιεῖ τά τῆς ψυχῆς ὅπως πρέπει, ἀλλά καί νά κατανέμει στόν καθένα κατά τήν ἀξία του ὅσα τοῦ ἀνήκουν.

Ὁ Ἅγιος Νεκτᾶριος διδάσκει: Δικαιοσύνη εἶναι τό νά ταυτίζει ὁ ἄνθρωπος τή θέλησή του μέ τή θεία θέληση καί νά πραγματοποιεῖ τό ἀγαθό, τό εὐάρεστο καί τέλειο ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καί τό νά ζητάει

μέ ὅλη του τήν καρδιά τή δόξα τοῦ ὀνόματός Του. Ἀληθινή δικαιοσύνη εἶναι ὁ Χριστός, ὁ ὁποῖος «ἐγεννήθη ἡμῖν σοφία ἀπό Θεοῦ, δικαιοσύνη τε καί ἁγιασμός» (Α' Κορ. 1,30). Ἡ δικαιοσύνη εἶναι ὁδηγός πρὸς τό ἀγαθό, γιατί ἡ ἀρχή τοῦ ἀγαθοῦ δρόμου εἶναι τό νά πράττει κανεῖς δίκαια. Αὐτός δέ πού ἐπιδιώκει τή δικαιοσύνη ἀγαπάει τόν Θεό. Ἡ ἔλλειψη δικαιοσύνης μαρτυρεῖ ἔλλειψη ἀγάπης.

Ὁ Ἅγιος Παῖσιος συμπεραίνει: Ἡ ἀνθρώπινη δικαιοσύνη δέν εἶναι γιά τούς πνευματικούς ἀνθρώπους. Ἄς ὑποθέσουμε ὅτι δύο ἀδέλφια ἔχουν ἓνα κτήμα δέκα στρέμματα. Ἀνθρώπινη δικαιοσύνη εἶναι νά πάρει ὁ καθένας ἀπό πέντε στρέμματα. Θεία δικαιοσύνη εἶναι νά πάρει ὁ καθένας αὐτό πού ἔχει ἀνάγκη. Ἄν δηλαδή ὁ ἓνας ἀδελφός ἔχει ἑπτὰ παιδιά καί ὁ ἄλλος δύο ἢ ἡ δουλειά τοῦ ἑνός εἶναι μέ λιγότερες ἀποδοχές ἀπό τοῦ ἄλλου, πρέπει νά πάρει περισσότερο ἐκεῖνος πού ἔχει μεγαλύτερη ἀνάγκη. Σ' αὐτή τήν περίπτωση εἶναι ἀδικία νά πάρει ὁ δεύτερος ὅσα καί ὁ πρῶτος. Ὁ κοσμικός ἄνθρωπος δέν λαμβάνει ὑπόψιν του ὅτι ὁ ἀδελφός του δυσκολεύεται νά τά βγάλει πέρα. Δέν καταλαβαίνει ὅτι ἡ μοιρασιά πού πάει νά κάνει εἶναι ἄδικη, γιατί δέν σκέφτεται πνευματικά.

Χριστιανοί μου,

ὁ Ἀπόστολος Παῦλος στήν πρὸς Γαλάτας ἐπιστολή του διακηρύσσει πῶς καί ὁ ἴδιος πίστεψε στόν Ἰησοῦ Χριστό γιά νά δικαιωθεῖ «διά τῆς πίστεως» καί ὄχι μέ τά ἔργα πού ἐπέβαλε ὁ νόμος. Ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι μέ τή δική μας δικαιοσύνη καί μέ τή δική μας ἀρετή δέν μπορούμε νά σωθοῦμε. Ὁ Θεός ἀναδεικνύεται δίκαιος μέ τίς ἐνέργειες τῆς δικαιοσύνης Του (Ἔσδρα Β'. 9,15)· (Νεεμία 9,32)· (Δανιήλ 9,14). Στούς Ψαλμούς ἐξυμνεῖται κυρίως ἡ εὐνοϊκή ὄψη τῆς θείας δικαιοσύνης: «Τόν Κύριο θά δοξολογῶ γιά τήν δικαιοσύνη Του· θά ψάλω τοῦ Κυρίου τοῦ Ὑψίστου τήν ὑπαρξη» (7,18).

Ἀδελφοί μου,

ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος ἀπευθυνόμενος σέ ὅλους μᾶς λέγει: «Ἐνδύσασθε δικαιοσύνην...τόν μέγαν καί ἄσπιλον χιτῶνα Χριστόν, τό ἡμέτερον κόσμημα». Ὅποιος συνδεθεῖ μέ τόν Χριστό, δικαιώνεται καί ζωοποιεῖται. **ΑΜΗΝ!**